

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/13/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200488
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200488.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne O. W., rod. L., nar. XX.X.XXXX, bytom K., P., zast. JUDr. Genovévou o Hlásnikovou, advokátkou so sídlom Dolný val 30, Žilina, proti žalovanému Obvodnému úradu v Žiline, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom A. Kmeťa 17, Žilina (predtým Krajský stavebný úrad v Žiline, odbor štátnej stavebnej správy), za účasti účastníkov konania: 1./ Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, 2./ I. T., nar. XX.I.XXXX, bytom O., 3./ N.. L. V., nar. XX.X.XXXX, bytom U., O., 4./ T. V., nar. I., bytom U., Terchová, 5./ H. G., nar. X.X.XXXX, bytom L., Z., 6./ P. P., nar. XX.X.XXXX, bytom H., P., 7./ T. P., nar. XX.X.XXXX, bytom L., 8./ H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Skalica, 9./ H. W., nar. X.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, X. a 10./ T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2011/00698/KRA zo dňa 29. apríla 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/48/2011-54 zo dňa 14. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/48/2011-54 zo dňa 14. februára 2012 z m e ň u j e tak, že žalobu žalobkyne z a m i e t a .
Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. 4. 2011 ako i Obce Terchová č. 2010/1134 zo dňa 5. 11. 2010, ktorým žalovaný správny orgán v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa obce Terchová, ktorý v zmysle § 88 ods. 1 písmeno b/ v spojení s ustanovením § 88a ods. 1 až 9 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len "stavebný zákon") dodatočne povolil už zrealizovanú nepovolenú zmenu stavby Terchová časť Marunovia - Zahustenie trafostanice a rekonštrukcia NN siete a na pozemkoch KN parc. č. XXXX/X, XXXXX/X a XXXXX/X v kat. úz. O. pre stavebníka Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina v rozsahu - jednotílpová betónová trafostanica umiestnená na pozemku KN parc. č. XXXX/X v kat. úz. O. a súčasne povolil užívanie stavby Terchová časť Marunovia - Zahustenie trafostanice a rekonštrukcia NN siete v kat. úz. O. na KN parc. č. XXXX/X,

XXXX, XXXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX a XXXX.

Krajský súd takto rozhodol, keď mal za to, že v dôvodoch rozhodnutia správneho orgánu absentuje zdôvodnenie námietky zníženia hodnoty susediacej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalovaný sa v dôvodoch rozhodnutia vysporiadal s otázkou užívania rekreačnej chaty žalobkyne, ale s otázkou zníženia hodnoty nehnuteľností sa nezaoberal, okrem konštatovania, že k zásahu do vlastníckych práv žalobkyne nemôže dôjsť len z dôvodu, že samotná stavba je umiestnená už v ochrannom pásme elektrického vedenia. Bolo potrebné aby sa správne orgány vysporiadali so skutočnosťou a v dôvodoch tieto argumenty uviedli, aký charakter má táto námietka, či sa jedná o stavebno-technický charakter námietky alebo či námietku je treba vyhodnotiť s poukazom na ustanovenie § 137 stavebného zákona. S aplikáciou tohto ustanovenia zákona sa v dôvodoch rozhodnutia žalovaný nezaoberal a v zmysle tohto ustanovenia ani námietku neprejednal a nie je zrejmé, či námietku vyhodnocoval ako námietku stavebno-technického charakteru, je potrebné preto konštatovať, že rozhodnutie žalovaného nie je dostatočne zdôvodnené a žalovaný sa so všetkými námietkami žalobkyne v dôvodoch svojho rozhodnutia nevysporiadal.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaný v rozhodnutí len konštatoval, že k znehodnoteniu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne nedôjde a to z dôvodu, že samotná nehnuteľnosť - rekreačná chata je umiestnená tak, že zasahuje do ochranného pásma jestvujúceho vzdušného priestoru VN a jej posunutie bližšie k dodatočne povolenej stavbe naďalej ostáva v hraniciach ochranného pásma jestvujúceho vzdušného VN 22 kV vedenia, toto sa nemení, pričom nemôže, podľa tvrdenia žalovaného, dôjsť k zhoršeniu a obmedzeniu užívania chaty žalobkyne. Krajský súd v tejto súvislosti dôvodil, že námietka žalobkyne nesmeruje k obmedzeniu a zhoršeniu užívania rekreačnej chaty ale k zníženiu jej hodnoty a v napadnutom rozhodnutí žalovaného absentuje akékoľvek vyhodnotenie a zdôvodnenie uvedenej námietky, z odôvodnenia nie je zrejmé, či správny orgán uvedenú námietku považoval za námietku stavebno-technického charakteru alebo za námietku upravenú v § 137 stavebného zákona.

Žalovaný správny orgán sa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline odvolal a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď krajský súd zrušil obe rozhodnutia správnych orgánov z dôvodu, že v nich absentuje zdôvodnenie námietky zníženia hodnoty susediacej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne - rekreačnej chaty. Žalovaný vyslovil nesúhlas s konštatovaním krajského súdu, že pred konaním prvostupňového správneho orgánu nebola žalobkyňa v oznámení o začatí konania riadne poučená o koncentračnej zásade na podanie námietok a že preto si nemohla uplatniť námietku zníženia hodnoty jej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého súd prihliada iba na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa vo svojom odvolaní a ani vo svojej žalobe nenamietala, že v oznámení o začatí konania o dodatočnom povolení stavby by nebola riadne poučená o možnosti uplatniť si námietky k povolovanej stavbe v stanovenej lehote, pretože ako vyplýva zo spisového materiálu, k takémuto pochybeniu nedošlo. Z predložených materiálov, ktoré mal žalovaný ako odvolací orgán k dispozícii (rovnako aj Krajský súd v Žiline) jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa bola oboznámená so začiatkom konania ako aj s možnosťou podať námietky v konaní o dodatočnom povolení stavby (koncentračná zásada), nevyužila takúto možnosť, čo žalovaný uviedol aj v dôvodoch svojho rozhodnutia na jeho 2. strane, kde je opísaný procesný postup stavebného úradu v konaní o nepovolenej stavbe: „Po doplnení návrhu stavebný úrad oznámil začatie spojeného konania o dodatočnom povolení už vykonanej zmeny stavby spolu s kolaudačným konaním a nariadil vo veci ústne pojednávanie na deň 26. augusta 2010. V tomto oznámení o začatí konania o dodatočnom povolení zmeny stavby Obec Terchová nesprávne uviedla číslo jednania a dátum jeho vyhotovenia (č.j. 2008/1370 zo dňa 1. októbra 2009), avšak dátum ústneho pojednávania bol vyznačený presne na deň 26. augusta 2010 (štvrtok) o 10,00 hod., kedy sa ústne pojednávanie aj uskutočnilo, o čom svedčí zápisnica vyhotovená z tohto konania. Zároveň ním účastníci konania boli poučení na možnosť podania námietok a stanovísk k prejednávanej veci a to najneskôršie pri ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne.“

Žalobkyňa využila v stanovenom termíne možnosť písomne si uplatniť námietky k nepovolenej zmene stavby v zastúpení Y. V., týkajúce sa náhrady škody v súvislosti s protiprávnym konaním stavebníka, ktorý zmenu stavby uskutočnil v rozpore s vydaným stavebným povolením a túto bez kolaudačného rozhodnutia aj užíval od 26. júla 2010, o čom bol informovaný aj stavebný úrad. V liste žiadala

stavebníka, aby sa k uplatňovanému nároku vyjadril v stanovenej lehote na adresu splnomocnenej zástupkyne. A navyše ako vyplýva z prvostupňového spisu, stavebník podľa predloženého dokladu (ktorý bol predložený aj súdu) poskytol žalobkyňi finančnú náhradu za spôsobenú škodu, ktorú neprijala. Pretože toto vyrovnanie nesúviselo s preskúmanou vecou priamo, žalovaný sa s touto otázkou ďalej nezaoberal. Žalovaný ďalej uviedol že správny orgán 1. stupňa sa vo svojom rozhodnutí dôsledne zaoberal všetkými uplatnenými námietkami žalobkyne a v rozhodnutí ich náležite odôvodnil. Z podkladov spisu správneho orgánu 1. stupňa vyplýva, že, hoci sa žalobkyňa a ani jej právna zástupkyňa nezúčastnili ústneho prejednávania, využili možnosť podať svoje námietky písomne tak, ako to ustanovuje § 61 ods. 1 stavebného zákona. Z obsahu ich námietok nevyplyvalo, že by sa finančnej náhrady domáhali za zníženie hodnoty nehnuteľnosti, ale naopak sa domáhali náhrady škody (bez bližšieho určenia) a ďalších účelne vynaložených nákladov vo výške 2000 € od stavebníka iba v súvislosti s jeho protiprávnym konaním, teda nie v súvislosti s uskutočnením stavby a jej stavebnotechnickým riešením. Podľa žalovaného sa správne orgány v dôvodoch svojich rozhodnutí riadne vysporiadali s charakterom námietok žalobkyne, tieto vyhodnotili v zmysle stavebného zákona a s ním súvisiacich predpisov s uvedením všetkých skutočností, ktoré boli podkladom vyhodnotenie.

Žalovaný ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením Krajského súdu v tom že by bolo došlo k porušeniu koncentračnej zásady, pretože ak účastník neuplatnil svoje námietky v zákonom stanovenej lehote už v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom, tak na tieto námietky sa neprihliada ani v odvolacom konaní a nemôžu byť ani predmetom preskúmania súdom. Napriek tomu, že odvolací orgán nebol povinný námietkami, ktoré si žalobkyňa uplatnila až v odvolacom konaní a ktoré sa týkali znehodnotenia jej rekreačnej chaty zaoberať, zaoberal sa týmito námietkami a aj tieto vyhodnotil najmä z hľadiska stavebno - technického charakteru dodatočne povoľovanej stavby a zistil, že k zásahu do vlastníckych práv žalobkyne nedošlo a preto nebol dôvod vyhodnotiť jej námietku ako občianskoprávnu a postupovať v zmysle ustanovenia § 137 stavebného zákona. Podľa žalovaného dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie, by mala byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedla, že Krajský súd správne vyhodnotil námietku žalobkyne, keď poukazovala na zníženie hodnoty stavby - rekreačnej chaty umiestnenej na susednom pozemku v kat. úz. O.. Krajský súd správne s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 1 a 3 správneho poriadku vytýkal žalovanému vadu, že sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nevysporiadal s námietkou žalobkyne týkajúcej sa zníženia hodnoty jej stavby - rekreačnej chaty. Ďalej uviedla, že v žalobe namietala, že zrealizovaním stavby v rozpore so stavebným povolením došlo k znehodnoteniu jej rekreačnej chaty a že správne orgány sa s touto námietkou vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali. Ďalej poukázala na význam odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. Zároveň sa stotožnila s názorom krajského súdu, ktorým vytýkal správne orgánu, že došlo k porušeniu koncentračnej zásady v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia.

Ostatní účastníci konania sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a je potrebné mu vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. februára 2013 podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Z. z., ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Z. z. v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 5 zákona č. 50/1976 Z. z., ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 7 zákona č. 50/1976 Z. z. na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia §§ 58 až 66.

Podľa § 88a ods. 9 zákona č. 50/1976 Z. z. s konaním o dodatočnom povolení stavby, ktorá je už dokončená, môže stavebný úrad spojiť kolaudačné konanie.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Z. z. (stavu k 31.12.2010) stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak, že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 140 zákona č. 50 /1976 Z. z., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 3 uvedeného zákona, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernenie vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 4 uvedeného zákona, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo vhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 uvedeného zákona, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 33 ods. 1 uvedeného zákona, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 34 ods. 1 uvedeného zákona, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 2 uvedeného zákona, dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa § 34 ods. 3 uvedeného zákona, účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Podľa § 34 ods. 4 uvedeného zákona, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

Podľa § 34 ods. 5 uvedeného zákona, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý

dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 uvedeného zákona, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutkový stav správne, a preto ich rozhodnutie je potrebné považovať za správne. Krajský súd síce postupoval správne, skutkový stav mal ustálený ako vyplýva z dôvodov jeho napadnutého rozsudku, avšak dospel k nesprávnym právnym záverom ohľadne námietky žalobkyne týkajúcej sa znehodnotenia jej susediacej nehnuteľnosti - rekreačnej chaty. Aby odvolací súd nadbytočne neopakoval pre účastníkov konania známe fakty v prejednávanej veci, obmedzil sa preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom odôvodnení iba na právne vyhodnotenie predmetnej obrany žalovaného v jeho odvolaní proti rozsudku krajského súdu, týkajúcej sa vyhodnotenia predmetnej námietky žalobkyne.

Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatuje, že námietka žalobkyne nesmeruje k obmedzeniu a zhoršeniu užívania rekreačnej chaty, ale k zníženiu jej hodnoty a že v tejto súvislosti v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu absentuje akékoľvek vyhodnotenie a zdôvodnenie uvedenej námietky a že z odôvodnenia žalovaného nie je zrejmé, či považoval námietku žalobkyne za námietku stavebno-technického charakteru, alebo za námietku upravenú v § 137 stavebného zákona a pokiaľ z tohto dôvodu krajský súd rozhodnutia správnych orgánov považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď poukázal aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Garcia-Ruiz verus Španielsko, rozsudok zo dňa 21.1.1999), tak Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v danom prípade nemohol stotožniť s týmto záverom krajského súdu.

V danom prípade odvolací súd dáva za pravdu krajskému súdu v tom, že judikatúra síce nastolila trvalú požiadavku, aby sa správny orgán v dôvodoch rozhodnutia vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania, avšak túto požiadavku nemožno podľa názoru odvolacieho súdu chápať absolutisticky a v rozpore s uvedenou požiadavkou nebude, ak správny orgán neprihliadne na takú námietku účastníka konania, ktorá je právne irelevantná vo vzťahu k predmetu konania a nemôže navyše pre účastníka konania privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. „Právo na spravodlivý proces v konaní pred správnym orgánom zahŕňa síce aj právo na odôvodnenie správneho rozhodnutia, avšak táto požiadavka neznamena, že na každý argument sťažovateľa je správny orgán povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku správneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

Skonštatovanie krajského súdu, že „rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom“, uvedenému vyššie definovanému právu účastníka na riadne odôvodnenie správneho rozhodnutia nezodpovedá.

V danom prípade žalovaný poukazoval na to, že stavebník Stredoslovenská energetika - distribúcia, a. s., ako to vyplýva z prvostupňového spisu poskytol žalobkyni i finančnú náhradu za spôsobenú škodu, ktorú neprijala, a nakoľko toto vyrovnanie nesúviselo priamo s preskúmvanou vecou, žalovaný sa s touto otázkou ďalej nezaoberal, tak odvolací súd sa stotožňuje s postupom žalovaného a považuje ho za súladný so zákonom. V tejto súvislosti odvolací súd sa stotožňuje so žalovaným, že dôvodom na zrušenie jeho rozhodnutia ako správneho orgánu by mala byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na uvedené skutočnosti, nejde v konaní pred správnymi orgánmi o takú vadu, ktorá by mala mať za následok zrušenie rozhodnutí správnych orgánov vydaných v inštančnom postupe. Navyše, podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ani pri bližšom vyhodnotení predmetnej námietky žalobkyne ohľadne znehodnotenia jej rekreačnej chaty, by v danom prípade nebolo možné tieto skutočnosti zo strany správnych orgánov v žiadnom prípade premietnuť do meritórnych rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej. Totiž je potrebné mať na zreteli, že stavebný zákon ako i súvisiace predpisy k stavebnému zákonu neobsahujú inštitút znehodnotenia nehnuteľnosti, či už v dôsledku zrealizovanej nepovolenej zmeny stavby, alebo v dôsledku iných skutočností predpokladaných stavebným zákonom a vykonávacími predpismi a preto ani nepatrí do právomoci stavebných úradov rozhodovať o otázkach znehodnotenia susedných nehnuteľností.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak je žalobkyňa toho názoru, že v danom prípade

jej vznikla v dôsledku opísaných skutočností škoda na jej majetku (znížená hodnota jej rekreačnej chaty), tak má potom žalobkyňa možnosť domáhať sa nápravy, avšak v konaní pred inými príslušnými orgánmi a inými právnymi prostriedkami.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 220 O.s.p. za použitia ust. § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a nakoľko žalobkyňa v konaní úspech nemala, odvolací súd jej nepriznal náhradu trov I. stupňového ako i odvolacieho konania. Žalovanému správnomu orgánu náhrada trov konania zo zákona neprináleží. Ostatným účastníkom v konaní náhrada trov nevznikla a žiadnu náhradu trov si ani neuplatnili. Z týchto dôvodov rozhodol o trovách konania odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.